

Aczél Géza

(kontra)galopp javított utószinkron

13.

földhözragadtnak nehéz belekóstolni a misztikába mivel a
[diploma körül nem hiába éreztél
valami mérhetetlen hiányt és ürességet kószán az álmok még
[ma is visszatérnek sekélyes
igazolásként a szabad nevelésnek – nem tömni túl az ürgét
[kurzívval tüntető szabályokkal
hisz a megértő diskurzus sokkal termékenyebb akkor majd
[nem ülsz föl évtizedek múltán is
az ágyban hogy elhagytad a fontos tételeket és mint egy
[súgályukba belemerevedett aprócska
színész kinek fáradt arcára már semmi ész ki nem ül az
[érzésekhöz pedig olcsó kellékekkel
beseget de nem hevíül bizonytalanul kitapogató a szellemi
[korlátokat csak hogy egyedül is
fölerj a tájékozódáshoz melyben a kapcsolódó rendszerek
[logikáját jobban megérted egyszer
csak finoman hasadva szakadozni kezdenek a belső
[nehezékek és átgurít a gondokon némi
memoriter hol az elegáns latinból hol a szenvedéseket
[burjánzó oroszról viszel emlékeidből
a bénító tanácsstalanságba súlyos szavakat sajnós a kgst
[vonalán a nyelvek virágzása bennem
itt lassan elakad ám esopus betanult állatmeséi máig hintik
[a nyelvileg pontosan esztergált
bölcseket majd dosztojevszkij eszelős monológjaiból felnevet
[feléd a homályos odúkból egy
összefréselt műremek hogy áthalld belőlük a tűnő éveket egy
[életre a zsigeri szenvedéseket
melyek még virtuálisan is nemesednek egy közhelyes
[agatha-sztori csaphat így esténként
a képernyőről emészthetőbben az embereknek megkövesedett
[szokásai mögé s míg egyik

érdek a másikat ölé a kártyák az asztalon már kiterítve
[döbbenet kezded érteni a szellemnek
igazából nincs szép elitje csak sebzetten hordunk
[magunkban valami furcsa fényt mely emelt
önáltatás ám rögtön elenyész mihelyt a biológiai lényhez
[érsz akár a tudás vastag falai között
esendőségek vannak és megnyúlt hosszú árnyak ha valaki
[már elköltözött netán kopott zakója
vagy a mellényéből kilógó zsebóra mitoszgyártásra vár
[keserves volt az a nyár a tudományos
gumioptika mögött a fölnövekvő emberke elemi erővel
[szűkös korlátaiba ütközött de az emelt
trónusokból is hamar kiábrándult a tikkasztó nyárban csak
[maga elé bámult és árnyas lugasban
vedelni kezdte még olcsón beszerzett hideg sörét a tudással
[nem az volt a baj hogy kínosan
cipelhető nehezék hisz kinek érzékeny szem adatott némi
[empátiával előre látta emelt főben
a viselésnek is létezik bizonyos eleganciája kérdés nélkül
[nem állandóan arra tekerve a szót
hogya a tanultakból valami tekintélynövesztő fals kijöjjön
[s míg a másiban gyötrődik az ösztön
foci-hasonlaltal élve a megkopott gömböt lekezelni neki már
[a messzi olypos dukál legyen
a beszédben nyár de akár február s hamar ütközni kezdett
[minek talán nem szabad kevesebb
ész is elég ha a jellem töretlen megmarad netán a kettő
[gusztusos keveréke te pályakezdő hát
hol ebben a béke a botladozásnak hol lesz menedéke ha
[az apaszerep benned már földig ért
nem kell kuncsorognod minden nap asszonyért s még hiszed
[a bűn magjait nem hinti közéték
senki sem – no közel negyven évvel később fáradtan
[kibámulva egy sívár lakótelepre már
lehetsz eminens megkésett bölcsek bölcse de ott akkor
[igazából magadra hagyva mikor még
a magány kegyetlen gazda és nem mutogatja színes
[kokottként füledt előnyeit melyek alján
szomorú ligetekben a csönd beterít és megáld szóval
[kegyetlen volt minden délután estére
ugyanis már akkor elfáradtam a nikotin s a szeszek
[istenének bőven áldozva a sunyi holnapot
időnként áthozva az egyetemes időzónákon fejemben az okos
[miérteteket gyakran kicseréltem

